

Johannes 4:13-16

De ontmoeting van Jezus met de Samaritaanse vrouw

1 gesprek 2 gewilligheid 3 zondigheid

Gemeente,

Dan moet iets gebeurd zijn. Je staat bij een supermarkt te kijken en je ziet een vrouw naar binnen gaan. Grote tassen bij zich: die gaat boodschappen doen. Even later zie je haar weer uit de winkel komen. Met lege handen. Geen boodschappen, geen tassen, niks. Ra ra, wat is er gebeurd? Iets waardoor heel haar plan om boodschappen te doen in het water is gevallen.

Wat is dat geweest bij deze vrouw in Johannes 4, de Samaritaanse vrouw noemen we haar meestal. Want dit zien we bij haar. In vers 7 zien we haar naar de waterput komen lopen om water te halen. In vers 28 zien we haar weer weglopen, zonder water, zelfs haar vat, haar emmer neemt ze niet mee terug. Ra, ra wat is er er gebeurd?

Het antwoord kan kort zijn. Ze heeft Jezus ontmoet. Jezus heeft Zich aan haar bekendgemaakt. Op een bijzondere manier, speciaal aan haar. Want zij is geen Nathanael, de man die God vreesde en oprecht voor de Heere was. Ze is ook geen Nicodemus, de man die farizeeer was. Nee, zij is een vrouw uit Samaria. Dat betekent dat zij is opgegroeid in Samaria. Als Samaritaanse. En de Sanaritanen woonden al eeuwen in Samaria, nadat die stad als hoofdstad van Israel in 722 voor Christus was uitgeroeid. De Samaritanen hadden vanouds wel de vijf boeken van Mozes. Genesis t/m Deuteronomium. En daarom ging deze vrouw ook water halen bij deze bron. Die zou Jakob nog gegraven hebben. En daarom aanbid ze ook op de berg Gerizim, die komt in Deuteronomium voor. Enkele restanten van haar opvoeding, of van haar voorgelacht. Zoals je ook nu mensen hebt die weliswaar niet echt geloven, maar bidden voor je eten ja, dat ben je gewend. En zondag 's ochtends naar de kerk, dat zit er ook in. Restanten van vroegere geslachten die gebleven zijn.

Dat dat bij deze vrouw restanten waren blijkt wel hier uit dat zij inmiddels 5 keer getrouwd is geweest. Vijf keer weggegaan is bij een man en nu leeft ze in een lat relatie of woont ze samen met de zesde. Nee, het geloof speelt niet echt de hoofdrol in haar leven. Ze snakt naar mannelijke aandacht. En daar doet ze alles voor.

En nu is het een gewone dag als zoveel en zoals elke dag moet ze water hebben. En omdat ze met de nek wordt aangekeken door alle inwoners van de stad, doet ze dat wanneer niemand anders dat doet: midden op de

dag, 12 uur, als de zon op z'n heetst staat en ieder ander lekker in huis of in de schaduw zit.

1 gesprek

Deze vrouw is het, die met haar watervat naar de Jakobsbron komt. En daar ontmoet zij Jezus. We voelen wel aan dat we het eigenlijk anders moeten zeggen: daar ontmoet Jezus haar. Want dat was volstrekt niet haar bedoeling, en allerm minst waar ze mee bezig was of naar uitzag. Maar wel die van Jezus. In vers 4 staat: en Hij moest door Samaria gaan. Elke Jood zou eromheen lopen, tientallen kilometers om, je liep niet door dat verontreinigde gebied met Samaritanen heen, maar Jezus wel. Want het moet. Hij moet naar deze vrouw toe. Want ook nu geldt dat Hij is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren is. Ook als dat verlorenen zijn zoals deze vrouw. Zoals er zoveel in Nederland rondlopen. En wij er zoveel tegenkomen. Het geloof speelt niet echt de hoofdrol in hun leven, verre van, maar ja bepaalde restanten zijn er nog wel: thuis bidden voor je eten, geen gras maaien of auto wassen op zondag, en meestal gewoon bezig met de alledaagse dingen: voor eten zorgen, wassen en het huishouden doen, voor je werk of school bezig zijn. Zulke mensen zoekt Jezus. En Hij doet dat meestal door middel van Zijn gemeente. Door middel van hen die Hem wel hebben leren kennen.

Want Jezus is op zoek. Hij is gewillig en bewogen met ieder die verloren is. En daarom zoekt Hij contact. Hij begint ergens over met die vrouw. Gewoon over water putten, omdat ze bij een waterput zitten. En daarna laat Jezus merken dat Hij haar goedgezind is: als je erom gevraagd had zou ik je leven water hebben gegeven. Ik wil je helpen, ik zou je iets moois willen geven. En vervolgens laat Jezus merken: ik zou je nog zoiets mooiers willen geven. Levend water. Ik heb iets wat nog zoveel rijker en beter is. Zo is Jezus op zoek!

Zo wil Hij door middel van u, jou, mij verlorenen opzoeken. Ons bewogen en gewillig maken me wie verloren is. En in de wachtkamer van de dokter, of in de trein, of in een kantine ontmoet je ze. En natuurlijk is het mooi als je dan je Bijbeltje gaat zitten lezen of een goed boek. Kan een getuigenis van uitgaan. Maar je zou ook contact kunnen zoeken. Iets vragen, ergens over beginnen. Ook als het iemand is die er wat vreemd uitziet, die meeste mensen mijden en aan zijn lot overlaten. Contact maken, vraagje, gesprekje.

En daarin laten merken: ik zou best wat voor je willen doen, als ik je zou kunnen helpen zou het doen. Je behulpzaamheid, naastenliefde uitspreken.

En dan, en dat vind ik knap, het gesprek op een hoger plan tillen. Het ging over water, Jezus schakelt over op levend water. Waar heb je over in zulke gesprekjes? Over je werk, het weer, de vakantie als het die tijd is, de economie, de dokter als iemand naar het ziekenhuis op weg is. En wat een gave als je dan het gesprek op hoger plan mag brengen. Want Gods heil is bijna altijd wel te vergelijken met iets anders. Water-levend water, gezondheid als schat - Gods heil als grootste schat, vakantie- echte rust, economie en werken – genade zonder werken. Wat een gave om elke ochtend om te bidden: dat je daar creativiteit en moed voor krijgt.

O Zoon maak mij Uw beeld gelijk. Hervorm mij, want ik kan me niks van die ander aantrekken en stommetje spelen, druk genoeg met mezelf, en helemaal niet van zins om het over Gods heil te hebben. En iemand kruiste mijn levenspad 5 of 10 minuten en ik heb hem gewoon aan zijn lot overgelaten. Zo anders dan Jezus hier doet. O Zoon maak mij Uw beeld gelijk.

En dan zien wij later bij de Samaritaanse vrouw nog iets leerzaams. Ze loopt de stad in en ze zegt ten alle mensen: ziet een Mens Die Mij gezegd heeft alles wat ik gedaan heb. Ze getuigt niet dat zij nu de bekeerde vrouw is, de zo gelovige dame, nee, ze schaamt zich niet om haar verleden onder woorden te brengen. Ze wil weten wie ze is. Dat is ontwapenend. Dat je niet de bekeerde jongen, het gelovige meisje uithangt, maar zegt: als ik voor God moest verschijnen, met al mijn gedachten die ik zo vaak heb over andere vrouwen, over andere mensen, zo driftig en scheldend in gedachten, zo belust op erotiek. Ik zou niet voor God durven verschijnen. Eerlijk en persoonlijk zeggen waar jezelf Jezus voor nodig hebt. Dat kunt u toch wel...? Dat weet u toch wel....?

Daardoorheen is Jezus op zoek naar wie verloren is. Bent u, jij, ik daar bereid toe? Is dat al wel eens gebeurd in je leven? In mijn leven? O Heere Jezus, laat mij zo Uw beeld vertonen. Zodat mensen merken: Jezus zoekt u, Jezus is gewillig en bewogen over u.

2 gewilligheid

Jezus is gewillig en bewogen over het verlorene. En dat is voor ons nog duidelijker zichtbaar. Dat is zichtbaar in de heilige Doop als teken en zegel van Gods verbond. God laat blijken dat Hij gewillig is om het verlorene zalig te maken door de doop. De doop geeft aan: Jezus moet door West Europa gaan in deze eeuwen. De stroom van Zijn verbond vloeit al eeuwen door West Europa. Ik moet door de lijn van uw geslachten gaan. Ook deze generatie waar jij bij hoort. Ik moet door Waarder gaan. De gemeente waar je vanmorgen zit. Ik moet daar zijn. Daar zoek Ik wat verloren is.

En dat doet Hij ook. Hij zoekt contact zagen we. Ja, door de opvoeding heen zoekt Jezus contact met je. En door dat je iemand ontmoet die met je begint over kerk en geloof en God zoekt Jezus contact met je. En allerhelderste: hier onder Zijn woord zoekt Jezus contact met je. Hij moet u, jou hebben.

En we zien: Hij liet merken: Ik ben genegen en bereid om je te helpen. Als je er Mij om vraagt: Ik zou je zo graag helpen. Hoeveel beloften van de Bijbel zeggen het niet: dat Jezus bereid is ten goede. Wie Mij aanroept in de nood vindt Mijn gunst oneindig groot. Roep Mij aan in de dag der benauwdheid en Ik zal u uithelpen. Zoekt en gij zult vinden. En hoe vaak laat Hij het niet merken in dagelijkse dingen: dat Hij tot hulp bereid is. Hij geeft zoveel weldaden, zoveel goede gaven, dag in dat uit, jaar in jaar uit. Hij geeft uitredding, in tijden van zorg en ziekte. Hij hielp door toen het moeilijk was. Om maar te laten blijken: Ik zoek het goede voor u, Ik ben bereid u wel te doen.

En Jezus heeft het met ons over het allerhoogste en eeuwig goed. Hij heeft het over levend water, hemels brood, ware rust, eeuwig goed. Dat uitstijgt boven het aardse. Boven dingen van dit aardse leven. Of het nu water is, gezondheid is, of het nu werk is, of chillen met vrienden, of het nu vakantie vieren is of noem maar op. Je moet er altijd maar voor bezig blijven. Het gaat weer over en je moet weer aan de gang. En er komt een moment dan gaat het niet meer, dan is er niet meer, dan kun je niet meer, niet meer werken, niet meer plezier maken, niet meer beter worden, niet meer eten of drinken, dan is de waterput leeg. En er zit geen druppel meer in. Je sterft. En je moet alles achter laten. Eeuwig arm. Eeuwig honger, dorst, pijn, zonder dat er verbetering meer is.

Maar Ik, Ik ga de Heilige Geest verwerven. Kopen. En Die is duur. Die kost Mijn bloed en Mijn leven. Maar dat heb Ik ervoor over. Door Mijn gehoorzaamheid en Mijn dragen van Gods toorn ga Ik die prijs betalen, ga Ik de heilige Geest verwerven. En dan mag Ik, als Mijn handen en voeten doorboord zijn zeggen: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ik mag de Heilige Geest uitdelen aan Wie Ik wil. Aan Wie Mij vraagt. En Die is als levend water. Die geef Ik in een mensenhart. En blijft opwellen geloof hoop en liefde. Een leven lang. Door alle tijden heen. En die blijft in je tot in het eeuwige leven. Door het sterven heen blijft Hij in je. Alles van je neemt de dood af, maar de Heilige Geest niet. Die gaat mee in de hemel in en blijft. En is dan eeuwig ten volle de Bron van vreugde, liefde en heiligheid. Dat heb Ik te geven, zegt Jezus. Meer dan alle aardse goederen, meer dan waar je je nu druk om maakt.

En deze Jezus is naar jou, naar u op zoek. Vanmorgen. Nee, misschien zoekt u Hem niet. Ben jij niet voor Hem naar de kerk gekomen. Maar kwam je net als die Samaritaanse vrouw. Je zit hier, restant van je opvoeding en dat gooi je ook weer niet zo makkelijk weg. Je zit hier, je leeft voor je plezier, voor de lol, om een mooi leven te hebben. En je bent misschien in de kerk nog bezig met je werk, met je vrienden, met je opleiding, met je vakantie. Dat je dacht: in de kerk kan ik mijn gedachten tenminste lekker laten gaan naar die dingen en ik hoor wel wanneer het amen is. Jezus moet u hebben, jou hebben. Zondaren die helemaal niet met Hem bezig zijn of op Hem zitten te wachten. Maar Jezus is wel met u bezig, met jou bezig. Blijkbaar is Jezus er alles aan gelegen om ons duidelijk te maken: Ik zoek het goede voor je. Geloof dat toch, vertrouw Mij toch daarin.

En Hij wil ons ervan overtuigen: Ik ben naar jou op zoek. Ik ben gewillig en bewogen. Kijk maar naar het verbond en de doop. Hoor maar dat Jezus tot je spreekt en naar je op zoek is. Merk op dat Hij tot hulp en heil bereid is. En twijfel niet en nooit aan Zijn gewilligheid voor jou. Geloof dat toch! Dan kun je niet kwaad van Hem denken! Ook niet als het erop aankomt.

Nu, denkt iemand misschien, ik geloof dat best hoor, dat Jezus het goed met me voorheeft. Dat geloof ik heus wel. Daar hoeft een dominee echt niet zoveel moeite voor te doen, daar ga ik echt wel van uit. Ja, maar als het erop aankomt?

Bv. als Jezus je kastijdt en slaat. Je maakt erge dingen mee. Niet één keer, maar een hele rij in je leven: ene ongeluk na het andere, ene ziekte na het andere, ene zorg in het gezin na het andere, ene depressie na de andere. En je bent geneigd het bidden op te geven, vertrouwen kwijt te raken. Dan komt het erop aan. Om te luisteren naar Jezus: Ik zoek het goede voor u. Blijf daarvan overtuigd.

3 zondigheid

En ook als gebeurt wat nu in Johannes 4 gebeurt, in de ontmoeting met die Samaritaanse vrouw. Want dan gaat Jezus het over haar zonde hebben. We zien hoe Jezus werkt: eerst wil Hij overtuigen van Zijn bewogenheid, Zijn gewilligheid. Dat eerst. Maar dan geldt: in de omgang met Jezus legt Hij altijd onze zonden bloot. De omgang, de ontmoeting met Jezus gaat nooit buiten ontdekking en aanwijzing van onze zonden om. Hij legt de vinger op de zere plek. Als Hij tegen deze vrouw zegt: roep uw man en kom hier. Hij legt de vinger op de zere plek. Want bij deze vrouw is deze zonde de zonde bij uitstek waarin ze leeft. Zo doet Jezus dat vaak.

Dat Hij begint bij de zonde die er het meest uitspringt bij je. Bij de Samaritaanse vrouw in haar relaties, bij de rijke jongeling in zijn rijkdom. Die ene zonde als topje van de ijsberg. Jezus zegt: ga heen breng je belastingaangifte mee, je boekhouding van de zaak, ga heen breng je mobiel mee en laat je internetgeschiedenis zien, ga heen en breng je vriend mee waar je zaterdagavond mee uit was, ga heen en ..... Jezus wijst je zonde aan. Die je het meest na aan je hart ligt.

En dan....? Geloof je dat Jezus het goede met je voorheeft? Echt? Dat Hij je behoud zoekt? Of: probeer je te ontduiken. Aan Zijn speerstoet te ontkomen en weg te springen. Misschien bidt je elke dag: vergeef ons onze schulden, maar die ene zonde mag niet genoemd worden.

En je ontwijkt Jezus. Dat moet verkeerd aflopen. Een mens die Jezus ontwijkt. Die als Jezus gaat ontdekken zichzelf gaat verbergen en ontwijken. Die blijft in zijn zonde. En zonden voeren naar het verderf. Want al het aardse is een keer op en laat je in de steek en je bent eeuwig arm. Eeuwig overgeleverd aan jezelf.

Daarom doet Jezus zoveel om ons te overtuigen van Zijn gewilligheid tot ons behoud. Want Hij is veel gewilliger om zonden te vergeven dan wij om zonden te belijden. Hij is veel gewilliger om heil te schenken, dan wij het zijn om erom te vragen. J.C. Ryle. Dan is Zijn ontdekkend woord als een haak in je leven. Zoals een haak in de bek van een vis. Dan kan die vis tegenspartelen en omwegen maken en rondzwemmen. Zoals die vrouw ook doet in de verzen na onze tekst. Ze probeert het gesprek op iets anders te brengen, tot een discussie over te gaan, maar uiteindelijk komt de vis aan het strand voor je te liggen. Dan is Jezus ontdekkend woord als een haak in je ziel. En je doet misschien eerst van alles om niet aan land te komen. Je ontkent, je praat het goed, je bagatelliseert het, je zoekt mazen in de wet, je wijst op anderen enz enz..... totdat je aan land getrokken wordt en aan Jezus voeten ligt: Hier ben ik en zo ben ik. Ik ben zoals U zegt Heere Jezus.

In de omgang met Jezus, de ontmoeting met Hem komt je zonde voor de dag, trekt Hij je zonden boven water. Herkent u dat? Herken je dat? Laat niemand menen Jezus te hebben ontmoet als je hier niet van weet. In de ontmoeting met Jezus komt je zonde voor het voetlicht. En dat gaat steeds door. Steeds weer. Eerst het topje van de ijsberg, dan onder water, steeds dieper. Het is wel vergeleken met een kamer vol met rommel, met autowrakken, waar het bijna helemaal donker is. Er komt een man de kamer binnen die steeds twee dingen doet. Hij haalt weg wat hij aan rommel ziet en hij draait het licht ietsje feller aan. Er in die kamer komt steeds minder rommel te liggen, maar hij ziet steeds meer en nieuwe rommel. Eerst zag hij

alleen wat deuren en motorkappen, toen die weg waren zag hij stoelen en zittingen, daarna zag hij rempedalen en versnellingspoken, daarna zag hij schroeven en moertjes liggen. Het ging zo maar door.

Zo doet Jezus dat. Eerst de grote zonden, boven water, de topjes van de ijsberg, en dan steeds verder en dieper: nettere zonden, zonden van nalatigheid, zonden van gedachten, zonden van bedoelingen en motieven, zonden van eerzucht. En dan ook nog: wat Hij er vandaag uithaalt, ligt er soms morgen weer. Zo gaat dat maar door, dat ontdekkende werk van de Heere Jezus.

Daar weet u van als u Hem kent. Van die aanwijspok van Jezus. Prof Wisse zegt: het mes dat gedoopt is in Zijn bloed. En daarmee wijst Hij zonden aan, snijdt Hij zonden weg. En je leert erom bidden: Heere Jezus, doet U het alstublieft, uit genade. Doorgrond me en ken mijn hart zie of bij mij een schadelijke weg zij, spaar me niet, laat geen zonden ongemoeid, maar wijs ze aan en trek me ermee aan Uw voeten.

Dat gebeurt in de ontmoeting met Jezus.

Ja, en daarom vergat ze haar watervat. Dan is dat ineens even niet meer belangrijk. Dan verdwijnt dat op dat moment in elk geval naar het tweede plan. Heerlijk, als je zo de kerk uitkomt. Je zou eens lekker wat doordenken over je komende week en je wintersportvakantie, maar je je ontmoette Jezus en denkt alleen maar aan Hem als je de kerk uitkomt. Als je zo van een verjaardag vandaan komt, je zou een folder van iemand krijgen over auto's of vakantie, of kleding, maar je vergeet hem mee te nemen, want het ging over Jezus en Hij ontmoette je.

Hebt u Jezus ontmoet? Eén ding weet je, met deze vrouw: ik was niet op zoek naar Hem, maar Hij wel naar mij. Ik was niet bezig om het goede voor mezelf te zoeken, maar Hij wel om dat voor mij te zoeken. Ik heb genade gevonden, hoewel die niet had gezocht. O mijn Heiland, mijn Zaligmaker, mijn Liefste en mijn Al.

Amen